

BOEKRESPREKING

The Galathea Deep Sea Expedition 1950-1952, described by the members of the expedition. Edited by Anton F. Bruun, Sv. Greve, Hakon Mielche and Ragnar Spärck, 1956, London, George Allen and Unwin Ltd. 296 pp., 1 kaart en een groot aantal foto's en tekeningen, 44 shilling.

Het is een alleszins lofwaardig idee geweest van de leiding van de Galathea-Expeditie om de belevenissen van de expeditie voor een algemeen ontwikkeld lekenpubliek te boek te stellen. Dit boek heeft in Denemarken zo'n succes gehad, dat het in het Engels vertaald is.

Men behoeft hier dus geen beschrijvingen van nieuwe soorten, oecologische beschouwingen of hydrografische resultaten te verwachten. In 22 hoofdstukken, rijkelijk geïllustreerd met goede foto's en levendige en accurate tekeningen (vnl. van de hand van Poul Winther), krijgt men een overzicht van organisatie, resultaten op verschillend gebied, en succes en tegenslag van een met de modernste hulpmiddelen uitgeruste diepzee-expeditie. De verschillende aspecten komen goed tot hun recht. Diegenen, die geïnteresseerd zijn in de techniek van echoloding en geomagnetisch onderzoek, komen evenzeer aan hun trekken, als diegenen, die graag iets meer weten van het leven op de bodem van de diepzee of aan de oppervlakte van de oceanen.

De Galathea maakte een reis om de wereld, waarbij voornamelijk de Indische en de Grote Oceaan onderzocht werden. Er werd gedregd tot een diepte van meer dan 10.000 m, waarbij soms verbluffende resultaten werden behaald. Zo slaagde deze expeditie erin de bekende diepte voor een aantal diergroepen aanzienlijk te vergroten. Van de Gastropoda was de diepste vertegenwoordiger gerapporteerd van minder dan 6.000 m; de Galathea haalde Gastropoden op van 8.210 m. Bij de Bivalvia is het nog sterker, daar zijn de getallen resp. minder dan 6.000 m en 10.190 m!

Uiteraard werd veelvuldig gebruik gemaakt van gelegenheid om in weinig bezochte plaatsen aan land te gaan. Zo is een hoofdstuk gewijd aan de Seychellen, een eilandengroep bekend om hun reuzen-schildpadden en -palmen, een ander aan de Nicobaren; weer anderen aan Rennell-Island en Campbell-Island.

Behalve een vaste kern bestond de staf uit geleerden van allerhand nationaliteit, die gedeelten van de expeditie meemaakten. Het op één na laatste hoofdstuk is gewijd aan "Contact

with international science"; hier treft men o.a. ook een foto aan van de Nederlandse biologen Veen en Hardenberg, die in Djakarta aan boord gingen. In verschillende hoofdstukken wordt met ere gerefereerd aan de resultaten van de Nederlandse Snellius-Expeditie (1929-1930).

De mollusken spelen een vrij grote rol in dit boek. Een foto van Lucinoma galathea is een van de fraaiste afbeeldingen op dit gebied; verder komen voornamelijk Cephalopoda ter sprake. Voor alles blijft het een samenvattend boek voor de belangstellende leek, die er evenzeer inlichtingen over oceaانvogels als over de ethnologie van de inboorlingen van Rennell-Island in zal vinden. Dit boek is zeker een van de beste voorbeelden van een populair-wetenschappelijk werk over zee-onderzoek.

A.C.van Bruggen